

Dosarul nr. Ira-623/2023

1-21178858-01-Ira-20042023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasilii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Arnăut Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.12.2021 - 23.06.2022;
2. Instanța de apel: 27.07.2022 - 22.12.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 20.04.2023 - 07.06.2023.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 23 iunie 2022, cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală, Arnăut Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită lui Arnăut Ion, pe o perioadă de probațiune de 1 (unul) ani.

S-a încasat de la Arnăut Ion în beneficiul statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

Acțiunea civilă s-a admis parțial.

S-a încasat de la Arnăut Ion, în beneficiul părții vătămate Lupu Vasilii, prejudiciul material cauzat în sumă de 8136,50 (opt mii una sută treizeci și șase) lei, 50 bani, prejudiciul moral cauzat în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei și cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în sumă de 10 000 (zece mii) lei, iar în total suma de 38 136,50 (treizeci și opt mii una sută treizeci și șase) lei, 50 bani.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Arnăuț Ion, la data de 10 iunie 2021, în jurul orelor 20:00, aflându-se pe o stradă din sat. Ciorești, r-nul Nisporeni, în urma unui conflict apărut spontan cu Lupu Vasiliu, a.n. 1984, având scopul vătămării integrității corporale, intenționat, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i acestuia traumă abdominală acută închisă, exprimată prin lezarea jejunului, complicată cu o peritonită seropurulentă, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202112D0200 prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel, procurorul în Procuratura raionului Nisporeni, Grigoriu Ciocin, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Ungheni din 23 iunie 2022 în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Arnăuț Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsa penală 4 ani închisoare, în baza art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 ani și cu aplicarea pedepsei complementare 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, în rest, sentința contestată să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că, consideră că instanța de fond a aplicat eronat legea în cazul numirii inculpatului Arnăuț Ion a pedepsei penale, neținând cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare de către inculpatul Arnăuț Ion și de către alte persoane. Astfel, aplicarea pedepsei penale cu suspendarea acesteia numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșescă pe viitor acțiuni similare. La fel precedentul va fi preluat, considerat și apreciat de alte persoane ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Procurorul a menționat că, prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 151 Cod penal, este una gravă, a fost săvârșită cu intenție directă, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale, iar autorul infracțiunii este pasibil de a fi supus unei pedepse de până la 10 ani închisoare.

Apelantul a menționat că, pedeapsa numită inculpatului este aplicată la limita minimă a acesteia, ținând cont de specificul examinării cauzei penale și mai mult ca atât nefiind luat în considerație gravitatea faptei infracționale comise de către ultimul, iar în consecință instanța de fond i-a oferit inculpatului posibilitatea corijării prin aplicarea pedepsei penale non-privative de libertate, fapte care nu sunt conștientizate de către acesta. A susținut că, instanța de fond numind inculpatului Arnăuț Ion o pedeapsă non-privativă de un an pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal a deschis calea către un precedent judiciar greșit,

pasibil a fi preluat/citat de către instanțele naționale de același nivel. Mai mult, o atare stare de lucruri nu ar putea realiza efectiv scopul preventiv al legii penale/pedepsei penale nici raportat la persoana inculpatului nici la persoana unor potențiali infractori.

3.1. La fel, nefiind de acord cu sentința primei instanțe a declarat apel și avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasilii, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 23 iunie 2022, în partea individualizării pedepsei penale față de inculpatul Arnăuț Ion, precum și în latura civilă; rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: inculpatului Arnăuț Ion, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis; admiterea integrală a acțiunii civile formulate de Lupu Vasilii, cu dispunerea încasării din contul inculpatului Arnăuț Ion în beneficiul apelantului Lupu Vasilii a sumei de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că, deși inculpatul Arnăuț Ion a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii incriminate, totuși pedeapsa aplicată acestuia nu a fost individualizată și stabilită corect de către instanța de judecată, fiind una prea blândă în raport cu faptele comise. La fel, nu este de acord cu sentința contestată nici în latura civilă, or suma prejudiciului moral a fost diminuată nejustificat de către instanța de fond.

A susținut că, în speță, potrivit actului de învinuire înaintat în judecată de către acuzatorul de stat, inculpatul Arnăuț Ion a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, care în corespundere cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal este o infracțiune gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani. Din materialele cauzei inculpatul Arnăuț Ion a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea în procedură simplificată. Respectiv, ținând cont de faptul că cauza penală în privința inculpatului a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, pedeapsa minimă sub formă de închisoare constituie 3 ani și 4 luni, iar limita maximă - 6 ani și 8 luni. La caz, judecând cauza pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond nu a argumentat nici într-un mod motivele condamnării cu suspendare condiționată, totodată nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, mai mult ca atât instanța de fond nu a luat în considerare faptul că la data săvârșirii infracțiunii pînă în prezent, inculpatul a avut o atitudine absolut indiferentă față de partea vătămată, nu a încercat să-i acorde ultimului careva ajutor.

Avocatul a considerat că instanța de fond i-a numit lui Arnăuț Ion o pedeapsă prea blândă, eronat individualizând pedeapsa acestuia și aplicându-i prevederile art.

90 Cod penal, cu toate că infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă, aceasta atentând la relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei. Totodată, reieșind din circumstanțele cauzei, precum și comportamentul inculpatului față de Lupu Vasiliu de după comiterea infracțiunii, a constatat că prin suspendarea condiționată a pedepsei aplicate în privința acestuia nu se va atinge scopul pedepsei penale și anume corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Apelantul a menționat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite, iar îndreptarea și reeducarea lui va fi posibilă cu aplicarea pedepsei prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, în acord cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, a menționat că instanța de fond nu și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au apărut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei, or inculpatul poate fi corectat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, adoptând sentința contestată, instanța de fond pe bună dreptate a constatat faptul că partea vătămată Lupu Vasiliu fără îndoială a avut de suferit un prejudiciu moral însă în mod neîntemeiat a stabilit cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi compensat constituie 20 000 lei, ar fi unul echitabil în raport cu gravitatea și întinderea suferințelor morale cauzate lui Lupu Vasiliu. A susținut că, prin acțiunile sale violente, inculpatul Arnăuț Ion prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele părții vătămate i-a cauzat traumă abdominală acută închisă exprimată prin lezarea jejunului, complicată cu peritonită seropurulentă, fapt ce duce până în prezent la necesitatea recuperării, iar efectele acestor traume pot fi irecuperabile și implică și mai multe suferințe de ordin emoțional. Mai mult ca atât, CEDO, a constatat că repararea insuficientă a prejudiciului moral, menține statutul de victimă a violării Convenției, respectiv repararea prejudiciului moral urmează a fi admis integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2022, apelurile declarate de către procurorul și avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasiliu au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a menționat, că cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpat, fiind asistat de către avocat, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra probelor prezentate, nu solicită prezentarea altor probe și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

Potrivit textului apelurilor declarate, apelanții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar contestă sentința în partea individualizării și stabilirii pedepsei, precum și în latura civilă.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind fapta săvârșită de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Prin urmare, nici partea acuzării, nici partea apărării, nici inculpatul, nici un alt careva participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu a purces la judecarea fondului cauzei în această parte, și s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei penale și acțiunii civile.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă care este periculoasă pentru viață*”.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Arnăuț Ion, a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, potrivit cărora a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi,

declarând că, îi pare rău de cele comise și conștientizează că a încălcat legea. A susținut că, suma de 200 000 lei, este una uriașă pentru el, deoarece nu lucrează nicăieri și are la întreținere doi copii minori, și nici pensia alimentară pentru întreținerea copiilor, nu are cu ce o achita. A înțeles că, a fost suportat un prejudiciu și a realizat că urmează să achite, dar nu așa o sumă de mare. A afirmat că, până în prezent nu a achitat nimic, deoarece nu i s-a pretins nimic. A susținut că, în ședința de judecată a luat cunoștință despre acțiunea civilă. A notat că, a încercat de 5-6 ori, să discute cu partea vătămată, însă acesta refuză categoric.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, caracterul infracțiunii reflectat în coraport cu modul și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, sănătatea persoanei, natura și gravitatea rezultatului produs, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii și pe parcursul procesului penal, unde atât la faza de urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești depunând efort în conștientizarea infracțiunii comise, formându-și o poziție sinceră față de vinovăția pentru săvârșirea unei infracțiuni contra vieții și sănătății persoanei, de comportamentul părții vătămate, care fiind și acesta în stare de ebrietate ar fi favorizat conflictul care a degenerat cu consecințele respective, în lipsa circumstanței care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, precum și de posibilitățile sale de îndreptare în localitatea Călmățui raionul Hîncești, de către organul administrației publice locale a fi o persoană cu comportament pozitiv, este la prima abatere, cum rezultă din cazierul judiciar anexat în dosar.

Așadar, instanța de apel a constatat că instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Arnăut Ion, fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unul) ani, cu condiția că el în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a menționat că circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală, conform art. 76, 77 Cod penal, în privința lui Arnăut Ion, instanța de judecată nu a reținut.

Conform prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului Arnăuț Ion se atribuie la categoria celor grave, care prevede în calitate de pedeapsă - închisoare de la 5 la 10 ani.

Conform art. 364¹ alin. (8), Cod de procedură penală, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la infracțiunea prevăzută de art.151 alin. (1) Cod penal s-a stabilit noua limită minimă și maximă: - sub formă de închisoare de la 3 ani, 4 luni la 6 ani, 8 luni.

Astfel, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin. (8) al Codului de procedură penală, instanța de fond i-a aplicat inculpatului Arnăuț Ion o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și aplicarea perioadei de probațiune, prevăzută de art. 90 Cod penal, care este echitabilă, va contribui în cel mai eficient mod la atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, instanța de fond corect a conchis, că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze faptele comise.

Solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea pedepsei în privința inculpatului sub formă de 4 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 ani și cu aplicarea pedepsei complementare 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, nu și-a găsit confirmare.

Totodată nu și-a găsit confirmare și nici solicitările avocatului Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasilii în vederea stabilirii unei pedepse reale cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, or, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, pe lângă faptul că a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de inculpat, care se atribuie la categoria celor grave, a fost luată în considerație și căința sinceră, personalitatea și condițiile de trai ale acestuia, lipsa circumstanțelor agravante. Arnăuț Ion la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog nu se află, nu are antecedente penale, are la întreținere copii minori.

În cele din urmă, instanța de apel a concluzionat că scopul prestabilit al Legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Arnăuț Ion, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea sancțiunii în limitele și în condițiile stabilite de prima instanță.

Referitor la solicitările avocatului Adam Gheorghii în numele părții vătămate în vederea admiterii integrale a acțiunii civile înaintate în cadrul procesului penal privind încasarea prejudiciului material și moral în urma acțiunilor ilegale a lui Arnăuț Ion, prin prisma temeiului invocat, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmare la judecarea apelului declarat.

Instanța de fond a reținut că la 02.06.2021, partea vătămată Lupu Vasilii, a fost recunoscut în calitate de parte civilă (f. d. 42, 43), solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 8136,50 lei. Ulterior în ședința de judecată avocatul părții vătămate Lupu Vasilii, Gheorghii Adam a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva inculpatului Arnăuț Ion, privind încasarea prejudiciului material în sumă de 8136,50 lei, prejudiciul moral în sumă 200 000 lei și cheltuieli de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10 000 lei

În acest sens, prima instanță a constatat că, la materialele cauzei penale au fost anexate probe (bonuri fiscale) care confirmă că partea vătămată a suportat cheltuieli pentru prejudiciul material în sumă de 8136,50 lei, iar partea apărării a recunoscut acțiunea civilă în partea ce ține de încasarea prejudiciului material.

Totodată, instanța de fond a stabilit că partea vătămată Lupu Vasilii fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, însă a considerat că, mărimea prejudiciului moral pretins în sumă de 200 000 lei, este exagerată, ținând cont de suferințele psihice care i-a fost provocate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prejudiciul moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerație valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămarilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice și psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și în funcție de circumstanțele cauzei. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Totodată, instanța de apel a relevat că, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie față de actul de justiție în sine, merit a restabili echitatea.

Potrivit acțiunii civile partea vătămată Lupu Vasilii, solicită încasarea sumei de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Din considerentul că, probatoriul administrat la cauza penală nu demonstrează în mod cert prejudiciul moral cauzat prin infracțiune solicitat de partea vătămată Lupu Vasiliu în cuantum de 200 000 lei, instanța de apel a reiterat că, suma de 20 000 lei, acordată de către prima instanță cu titlu de prejudiciu moral, poate fi considerată drept o compensație echitabilă și suficientă pentru suferințele aduse acestuia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasiliu, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Totodată, menționează că în cazul în care instanța de recurs nu găsește temei pentru remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, solicită casarea deciziei instanței de apel, în partea în care s-a dispus respingerea apelului formulat de Lupu Vasiliu, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, privind admiterea integrală a acțiunii civile, cu dispunerea încasării din contul inculpatului Arnăuț Ion în beneficiul părții vătămate Lupu Vasiliu a sumei de 200000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat motive similare ca și în cererea de apel descrisă la pct. 3.1 din prezenta decizie și la f. d. 191-197, vol. I, suplimentar invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*. La fel menționează că, decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei penale, precum și în latura civilă, instanța de apel eșuind să formuleze un minim necesar de motivare privitor la decizia adoptată, fapt ce în acord cu jurisprudența CEDO, se echivalează cu nesoluționarea problemei respective.

6. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Avocatul în cererea sa de recurs invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de către avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate just de instanța de apel.

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus clar, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, din care considerente în speță nu este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Vizavi de aprecierea cuantumului prejudiciului moral, care după opinia recurentului este neîntemeiat, instanța de recurs apreciază despăgubirea în valoare de 20.000 lei este una compensatorie.

Astfel, conform art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 2037 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul

și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, este important de a specifica că, prima instanță, la determinarea mărimumi compensației pentru prejudiciul moral, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și alte circumstanțe subsidiare, cum sunt situația persoanei care poartă răspunderea pentru cauzarea prejudiciului moral.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În concluzie, instanța de recurs ordinar consideră că suma de 20000 lei, încasată de la inculpatul Arnăut Ion în contul părții vătămate Lupu Vasilii cu titlu de prejudiciu moral, este una justificată. Or, acest prejudiciu în sumă de 20000 lei, s-a încasat în conformitate cu prevederile art. 2036 și art. 2037 Cod civil, în coroborare cu circumstanțele de fapt avute loc, raportul de expertiză judiciară nr.202112D0200 din 09 septembrie 2021 și suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise în pct. 3.1 a prezentei decizii și la f. d. 191 - 197, vol. I, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 223 - 238, vol. I), s-a expus motivat, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, argumentat asupra fiecărui argument și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasilii ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este

inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Adam Gheorghii în numele părții vătămate Lupu Vasilii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Arnăut Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu